

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. februar 2020 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real mod RH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-836/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 20 TEUF – unionsborgerskab – unionsborger, som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed – ansøgning om midlertidigt opholdskort til en ægtefælle, der er tredjelandstatsborger – afslag – pligt til at forsørge ægtefællen – ikke tilstrækkelige midler hos unionsborgeren – forpligtelse for ægtefællerne til at bo sammen – national lovgivning og praksis – den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tildelt unionsborgerne – fratagelse)

(2020/C 137/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Sagsøgt: RH

Konklusion

- 1) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat giver afslag på en ansøgning om familiesammenføring, der er indgivet af en tredjelandstatsborger, der er ægtefælle til en unionsborger, som er statsborger i denne medlemsstat, og som aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, alene med den begrundelse, at unionsborgeren ikke råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sin ægtefælle, således at opholdet ikke bliver en byrde for det nationale sociale system, uden at det er blevet undersøgt, om der mellem nævnte unionsborger og dennes ægtefælle består et afhængighedsforhold af en sådan art, at unionsborgeren, såfremt dennes ægtefælle nægtes en afledt opholdsret, vil være nødsaget til at forlade Den Europæiske Unions område som helhed og dermed vil blive frataget den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som unionsborgeren er tildelt ved sin status.
- 2) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at der ikke består et afhængighedsforhold, der kan begrunde tildelingen af en afledt opholdsret i medfør af denne artikel, alene af den grund, at en statsborger i en medlemsstat, som er myndig og aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, og dennes ægtefælle, der er myndig og tredjelandstatsborger, har pligt til at bo sammen i medfør af forpligtelser, der er knyttet til ægteskabet ifølge lovgivningen i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 27. februar 2020 — Corporis sp. z o.o. mod Gefion Insurance A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Poznaniu — Polen)

(Sag C-25/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2009/138/EF – repræsentation af et skadesforsikringselskab – repræsentant, som har bopæl på det nationale område – forkyndelse af dokumenter – indledende processkrift – forordning (EF) nr. 1393/2007 – forordningen finder ikke anvendelse)

(2020/C 137/29)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corporis sp. z o.o.

Sagsøgt: Gefion Insurance A/S

Konklusion

Artikel 152, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), sammenholdt med direktivets artikel 151 og med ottende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (»forkyndelse af dokumenter«) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000, skal fortolkes således, at et skadesforsikringsselskabs udpegning af en repræsentant i værtslandet også omfatter beføjelsen for denne repræsentant til at modtage et indledende processkrift i en sag om erstatning som følge af et trafikuheld.

(¹) EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 27. februar 2020 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-79/19 P) (¹)

(Appel – EUGFL, EGFL og ELFUL – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Republikken Litauen – støtte til førtidspensionering – forordning (EF) nr. 1257/1999 – artikel 33n, stk. 1 – urigtig gengivelse af beviserne)

(2020/C 137/30)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: Republikken Litauen (først ved R. Krasuckaitė, derefter ved K. Dieninis, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Jokubauskaitė og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Republikken Litauen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 131 af 8.4.2019.
